

РЕШЕНИЕ

№ 380

гр. Велико Търново, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XIV СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕМИЛ БОБЕВ

при участието на секретаря ЦВЕТЕЛИНА ГР. РУСЧЕВА
като разглежда докладваното от ЕМИЛ БОБЕВ Административно наказателно дело № 20234110200655 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Постъпила е жалба от С. Й. К. с ЕГН *****, от *****, против наказателно постановление № 21-1275-000057/19.01.2021 год., издадено от Началник Сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР - гр. Велико Търново, с което за извършени от К. две административни нарушения, а именно по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, на основание чл. 53 от ЗАНН са му наложени две административни наказания, а именно: на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП – „Глоба“ в размер на 200 (двеста) лева и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП – „Глоба“ в размер на 50 (петдесет) лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 (един) месец. В жалбата се сочи, че НП е незаконосъобразно, поради което се моли да бъде отменено. Не се излагат доводи и мотиви, като се сочи, че такива ще бъдат изложени пред съда.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и с адв. И. М. от ВТАК – редовно упълномощен. В предишно съдебно заседание адв. М. прави доказателствено искане, а именно да бъде разпитан в качеството на свидетел лицето С. В. К., който е давал писмени обяснения в

хода на АНП. Съдът уважи това искане и разпита соченото лице в качеството на свидетел. По същество адв. М. поддържа жалбата, като излага доводи относно незаконосъобразността на атакуваното НП и моли същото да бъде отменено изцяло. Представя писмени бележки. Претендира разноски.

Въззиваемата страна – Началник сектор „ПП“ при ОД на МВР – В. Търново, редовно призована, не се явява и не се представлява. В предишно съдебно заседание процесуалния представител на въззиваемата страна прави доказателствено искане, а именно да бъде разпитан в качеството на свидетел лицето С. И.ов Б., като съдът уважи това искане и разпита соченото лице.

Съдът установи следната фактическа обстановка:

На 10.01.2021 год. екип от служители на Сектор „ПП“ при ОД на МВР – В. Търново в състав мл. автоконтрольор С. В. С. и мл. автоконтрольор А. В. И., извършвали контрол на пътното движение в гр. В. Търново. Около 12.00 часа същите се намирали на бул. „България“ до бензиностанция „Петрол“, когато забелязали, че от бул. „България“ до този пункта навлиза лек автомобил марка „БМВ“, като водачът поднесъл автомобила. Контролните органи последвали въпросния автомобил със светлинна и звукова сигнализация, като същия не спрял, а ускорил скоростта си на движение и се отправил по ул. „Освобождение“. Автомобиля бил последван от патрулния автомобил, като бил установен паркиран на улица „Черни връх“ без водач. Същия бил л.а. „БМВ 320 И“ с рег. № *****. В този момент, при полицейските служители дошъл мъж – св. С. И.ов Б., който управлявал лек автомобил марка „Лексус“ с рег. № *****, като същият заявил пред тях, че малко преди това лек автомобил марка „БМВ“ го е блъснал на кръстовището на ул. „Освобождение“ и ул. „Беляковско шосе“ и е видял, че този автомобил се движи по ул. „Освобождение“, както и че патрулния автомобил го е следвал. Б. заявил пред контролните органи, че този автомобил – „БМВ“ го е блъснал и е бил управляван от лице от мъжки пол, като заявил, че го е видял добре визуално и може да го разпознае. На място пристигнал и С. В. К., който заявил, че е видял ситуацията и познава лицето, което е управлявало л.а. „БМВ“ – С. К.. След около 20-30 минути на място при паркирания л.а. „БМВ“ пристигнал жалбоподателя С. Й. К. заедно със своята майка като първоначално заявил пред служителите, че не е управлявал той автомобила, а неговата майка. След като му е било разяснено, че всякакво заявяване на

неистина пред МВР се води престъпление, че за случая са уведомени служители на Районно управление – Велико Търново, които ще установят действително кой е карал автомобила, както и че има и свидетел, който го е виждал да управлява въпросния автомобил, К. заявил, че той е карал автомобила. След това същия бил отведен в сградата на РУ – В. Търново, където му било снето обяснение. В РУ били отведени и С. К. и С. Б., от които също били снети писмени обяснения.

За настъпилото ПТП бил съставен Протокол № 1819102, подписан от водачите на двата автомобила – С. К. и С. Б..

При така установеното св. С. В. С. в присъствието на свидетеля А. В. И., както и в присъствието на С. К. съставил на последния АУАН № 342980 от 10.01.2021 год., затова, че на 10.01.2021 г. в 12:00 часа, в гр. Велико Търново, на кръстовището на ул. „Беляковско шосе“ и ул. „Освобождение“ в посока към ул. „Черни връх“ управлява собствения си л.а. „БМВ 320 И“ с рег. № *****, цвят черен, като при избиране на скоростта си на движение не се съобразява с релефа на местността, атмосферните условия и интензивността на движение и в зоната на дясна крива губи контрол над управляваното от него МПС и блъска движещия се по ул. „Освобождение“ в посока към ул. „Беляковско шосе“ л.а. „Лексус РХ 300“ с рег. № *****. В следствие на сблъсъка л.а. „Лексус РХ 300“ с рег. № ***** се отклонява вдясно по посоката си на движение и се блъска в пътен знак „Д 17“. След настъпване на ПТП К. не спира и не установява последиците от ПТП.

Като нарушени в АУАН са посочени разпоредбите на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

АУАН е бил връчен по съответния ред на С. К., който го е подписал доброволно и без възражения.

В законоустановения срок, пред наказващия орган не са били депозираны допълнителни писмени възражения от страна на К..

Въз основа на описания АУАН, Началника на Сектор „ПП“ при ОД на МВР – В. Търново, е издал атакуваното № 21-1275-000057/19.01.2021 год., с което за извършени от С. Й. К. две административни нарушения, а именно по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, на основание чл. 53 от ЗАНН са му наложени две административни наказания, а именно: на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП – „Глоба“ в размер на 200 (двеста) лева

и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП – „Глоба“ в размер на 50 (петдесет) лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 (един) месец. НП е било връчено лично на К. на 18.04.2023 год., който го е обжалвал по реда на чл. 59 от ЗАНН в законоустановения срок.

В хода на съдебното следствие в качеството на свидетели са разпитани актосъставителят С. В. С., свидетелят при установяване на нарушенията, съставяне и връчване на АУАН – А. В. И.. По искане на страните в качеството на свидетели бяха разпитани С. И.ов Б. - очевидец на нарушенията и водач на пострадалия автомобил при сблъсъка с управлението от К. автомобил, както и С. В. К. – също очевидец.

Всички свидетели поддържат описаната в АУАН фактическа обстановка, а именно, че К. е управлявал автомобила „БМВ“ с висока скорост, като при навлизане по ул. „Освобождение“ е ударил л.а. „Лексус“ управляван от св. Б., като не е спрял, а е продължил движението си по ул. „Освобождение“ в посока към ул. „Черни връх“ въпреки, че е бил следван от полицейски автомобил с пуснати светлинен и звуков сигнал.

Съдът кредитира показанията на тези свидетели, тъй като същите са последователни, безпротиворечиви и кореспондират с останалите доказателства по делото.

След анализ на материалите по делото и събраните писмени и гласни доказателства, съдът прави следните правни изводи:

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването и връчването на АУАН, които да го правят негодна основа за издаване на НП. Съдът не констатира такива и при издаване на атакуваното НП.

Извършените нарушения се доказват по безспорен начин от писмените и гласни доказателства. Всички свидетели описват аналогична фактическа обстановка, от която се установяват деянията извършени от жалбоподателя С. К. и осъществяващи от обективна и субективна страна описаните в НП нарушения.

Съдът намира за неоснователни изложените от процесуалния представител на жалбоподателя доводи, че както в АУАН, така и в атакуваното НП не било описано достатъчно ясно пълно точно и ясно

нарушението по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, като по този начин било нарушено правото на защита на нарушителя, а именно да му се даде възможност да узнае всички съставомерни признаци на деянието, за което му е наложено административно наказание. В писмените бележки се сочи, че не е посочено с каква точно скорост К. е управлявал автомобила, за да се прецени, че същата е несъобразена, липсвало посочване и с кой/кои точно от визираните в нормата на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП условия на пътя и характера на движението, не е била съобразена избраната от водача скорост. Няма как в АУАН и НП да бъде посочена точната скорост с която се е движел управлението от К. автомобил, тъй като същата не е установена с техническо средство. Но факта, че същата не е била съобразена се установява безспорно от събраните в хода на делото гласни и писмени доказателства. Всички свидетели твърдят в показанията си, че управлението от К. автомобил се е движил с висока скорост, като именно в следствие на това обстоятелство той е допуснал и описаното ПТП, като е ударил л.а. „Лексус“. Свидетелите С. и И. заявяват, че лично са видели демонстративното управление на автомобила от К., а именно поднасянето му (за което впоследствие има и съставен АУАН). Всички свидетели заявяват, че именно поради високата скорост с която К. е управлявал автомобила, е допуснал и описаното в АУАН и в наказателното постановление ПТП. Както в АУАН, така и в процесното ПТП контролния, съответно наказващия орган са описали достатъчно ясно и подробно нарушението, а именно при избиране на скоростта си на движение не се съобразява с релефа на местността, атмосферните условия и интензивността на движение и в зоната на дясна крива губи контрол над управлението от него МПС и блъска движещия се по ул. „Освобождение“ в посока към ул. „Беляковско шосе“ л.а. „Лексус РХ 300“ с рег. № *****. Т.е. ясно и точно са описани визираните в нормата на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП условия – несъобразяване с релефа на местността, атмосферните условия и интензивността на движение. По този начин съдът намира, че не е нарушено правото на защита на жалбоподателя и той може да разбере за какво точно нарушение е санкциониран. Достатъчно ясно е описано, че именно поради това несъобразяване на скоростта с която е управлявал автомобила с посочените обстоятелства, К. е допуснал ПТП.

Предвид горното настоящия съдебен състав намира, че посоченото нарушение по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП е доказано по безспорен и категоричен

начин и правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя за същото, като на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200 (двеста лева). Същото е в точно определения и предвиден в закона размер, поради което не може да бъде изменено. Поради това съдът намира, че НП следва да бъде потвърдено в тази му част.

По отношение на второто нарушение, а именно това по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП съдът също намира, че е доказано по безспорен и категоричен начин. К. е допуснал ПТП, като е ударил с управлявани от него автомобил друг автомобил - „Лексус RX 300“ с рег. № *****, управляван от свидетеля С. Б.. Доказано е безспорно, че К. след настъпване на ПТП не е спрял на място за да установи последиците от ПТП в което участва, каквито задължения му вменява разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Напротив – от доказателствата по делото се установява дори противното, а именно, че непосредствено след настъпване на ПТП К. е увеличил скоростта си на движение и е напуснал местопроизшествието без да спре, въпреки, че е бил следван от полицейски автомобил с пуснати звуков и светлинен сигнали.

Предвид горното съдът намира, че и за това нарушение правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на К. за това нарушение. За посоченото нарушение на основание чл. 175, ал. 1, т. 1 от ЗДвП на жалбоподателя е било наложено наказание „Глоба“ в размер на 50 (петдесет) лева и кумулативно предвиденото наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 (един) месец. По отношение обаче на наложеното кумулативно наказание „Лишаване от право да управлява МПС“, настоящия съдебен състав намира, че същото е наложено незаконосъобразно, като съдът напълно споделя изложените от процесуалния представител на жалбоподателя довод в тази насока. От доказателствата по делото безспорно се установява, че към момента на извършване на деянието, както и към момента на издаване на процесното НП, жалбоподателя С. Й. К. е бил неспособен, като не е притежавал издадено по съответния ред СУМПС и съответно не е имал право да управлява МПС. За да бъде наложено наказание лишаване от право да управлява МПС, следва наказаното лице да притежава правоспособност за управление на МПС за съответната категория, което обстоятелство, както към датата на извършване на нарушението, така и към датата на издаване на процесното НП (19.01.2021 г.) не е налице. За да

управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. СУМПС се издава от органите на МВР при наличието на предвидени в закона условия (чл. 151 и чл. 152 от ЗДвП) и удостоверява правоспособността на водача, т.е. удостоверява, че посоченото в него лице има право да управлява МПС от съответната категория. В горният смисъл е и нормата на чл. 155, ал. 1 от ЗДвП, съгласно която всеки водач има право да управлява моторно превозно средство от категорията, за която притежава свидетелство за управление.

След като към датата на извършване на нарушението жалбоподателя не е притежавал издадено СУМПС, а и към датата на издаване на процесното НП, а именно 19.01.2021 г., то очевидно не са били налице материалноправните предпоставки за постановяване на 19.01.2021 г. лишаване от право да се управлява МПС, защото Кфиров изобщо не е притежавал такова. Не е възможно някой да бъде лишен принудително от нещо, което не притежава. Обстоятелството, че към датата на издаване на процесното НП К. успешно е бил издържал изпитите за водач, е ирелевантно в случая, тъй като към момента на издаване на НП същия все още не е имал издадено СУМПС и реално е бил неспособен. В този смисъл е и цитираното от адв. М. Постановление № 1 от 17.01.1983 г. по Н.Д. № 8/1982 г. на Пленума на Върховния съд. В посоченото постановление тълкувайки съдържанието на чл. 37 НК, ВС приема, че по българското наказателно право извършилите престъпления следва в определените от закона случаи да бъдат лишавани само от права, които те притежават, но не и от евентуални бъдещи права. Затова деец, който няма правоспособност да управлява моторно превозно средство, не може да бъде лишен от такова право. Постановлението гласи още, че наказанието лишаване от право да се управлява моторно превозно средство се налага на правоспособните водачи, на притежаващите свидетелство за управление, макар и не от същата категория и на водачи, които временно са били лишени от това право, защото последните поначало не са го загубили, а временно им е било забранено да го упражняват. В настоящия случай, след като бе доказано безспорно, че жалбоподателят нито към датата на нарушението, нито към датата на издаване на процесното НП не е притежавал правоспособност за управление на МПС, то следва, че не е възможно и да бъде лишаван от такава. Правоспособността се счита

придобита от момента на издаване на СУМПС и това в настоящия случай според доказателствата по делото е 26.01.2021 г., т.е. след издаване на процесното наказателно постановление.

Предвид горното настоящия съдебен състав намира, че незаконосъобразно наказващия орган е наложил на С. К. за извършеното от него нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДВП наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 (един) месец, поради което счита, че процесното НП следва да бъде отменено в тази му част.

По отношение на направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски, съдът намира, че същото е основателно, доколкото процесното НП е отменено в едната му част. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в съдебните производства пред Районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс, а съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. В настоящия случай са направени разноски от жалбоподателя, като е заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 400 (четиристотин) лева. В придружителното писмо на въззиваемата страна е направено възражение за прекомерност и се моли съдът да присъди по-нисък размер на разноските. Направените разноски обаче са в размер към минималния предвиден за подобен казус в Наредбата за адвокатските възнаграждения. Настоящия съдебен състав намира обаче, посочения размер на разноски следва да бъде намален с оглед обстоятелството, че НП е потвърдено в едната му част и е отменено в другата му част. С оглед изхода на делото, а именно отмяна на процесното НП в едната му част, съдът намира, че следва да се присъдят на жалбоподателят направени от него разноски съразмерно тази отменена част в размер на 200.00 (двеста) лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-1275-000057 от 19.01.2021 год., издадено от Началника на Сектор „ПП“ при ОД на МВР – В. Търново, в частта му с която за извършено от С. Й. К. с ЕГН *****, от ***** нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП му е наложено административно наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 (един) месец – като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-1275-000057 от 19.01.2021 год., издадено от Началника на Сектор „ПП“ при ОД на МВР – В. Търново, в останалата му част, с която за извършени от С. Й. К. с ЕГН *****, от ***** две административни нарушения - по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, на основание чл. 53 от ЗАНН са му наложени две административни наказания, а именно: на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП – „Глоба“ в размер на 200 (двеста) лева и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП – „Глоба“ в размер на 50 (петдесет) лева – като ПРАВИЛНО и ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН, вр. с чл. 144 от АПК, вр. с чл. 78 и чл. 80 от ГПК, ОД на МВР – В. Търново да заплати на С. Й. К. с ЕГН *****, от *****, сумата от 200.00 (двеста) лева, представляваща направени от него разноски за процесуален представител.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Великотърновския административен съд в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____